

22. HAFTA: PARADA, KIYMETLİ DAMGADA VE MÜHÜRDE SAHTECİLİK

Parada Sahtecilik

- “Madde 197- (1) Memlekette veya yabancı ülkelerde kanunen tedavülde bulunan parayı, sahte olarak üreten, ülkeye sokan, nakleden, muhafaza eden veya tedavüle koyan kişi, iki yıldan oniki yıla kadar hapis ve onbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır.

(2) Sahte parayı bilerek kabul eden kişi, bir yıldan üç yıla kadar hapis ve adli para cezası ile cezalandırılır.

(3) Sahteliğini bilmeden kabul ettiği parayı bu niteliğini bilerek tedavüle koyan kişi, üç aydan bir yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

A. Fail: Herkes suçun faili olabilir.

B. Mağdur: Bir yandan kamu maliyesi, hazine, öte yandan gerçek para sanarak sahte para alıp kullanan kişiler zarar görmektedir.

C. Hukuki Konu: Ülkede geçerli olan paraların kurallarına uygun olarak geçerliliklerinin yani tedavüllerinin güvence altına alınmasına ilişkin ferdi-kamusal yarar korunmaktadır.

D. Maddi Unsur: Memlekette veya yabancı ülkelerde kanunen tedavülde bulunan parayı, sahte olarak üretmek, ülkeye sokmak, nakletmek, muhafaza etmek veya tedavüle koymak.

E. Hukuka Aykırılık: Hukuka uygunluk nedenleri bu suçla bağdaşmamaktadır.

F. Manevi Unsur: Kasıtlı işlenebilir.

G. Temel Ceza: İki yıldan oniki yıla kadar hapis cezası öngörülmüştür.

Kıymetli Damgada Sahtecilik

- “Madde 199- (1) Kıymetli damgayı sahte olarak üreten, ülkeye sokan, nakleden, muhafaza eden veya tedavüle koyan kişi, bir yıldan beş yıla kadar hapis ve adli para cezası ile cezalandırılır.

(2) Sahte olarak üretilmiş kıymetli damgayı bilerek kabul eden kişi, üç aydan bir yıla kadar hapis ve adli para cezası ile cezalandırılır.

(3) Sahteliğini bilmeden kabul ettiği kıymetli damgayı bu niteliğini bilerek tedavüle koyan kişi, bir aydan altı aya kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(4) Damgalı kağıtlar, damga ve posta pulları ve muayyen bir miktar vergi veya harcin ödendiğini belgelemek amacıyla kullanılan pullar, kıymetli damga sayılır.”

Maddedeki düzenleme, 4.fıkra da yer verilen tanım hükmü hariç, yapısal özelliği bakımından, 197.maddedeki düzenlemenin aynısıdır. Her iki düzenleme arasındaki tek temel fark, sahtecilik bazında tanımlanan suçların, maddi konularının ve cezalarının aynı olmasıdır. Suçun maddi konusu, sahte olarak üretilen yahut üzerinde sahtecilik yapılan kıymetli damgalardır. Fiil sabit olduğunda, fail bir yıldan dört yıla kadar hapis ve adli para cezasıyla cezalandırılır.

Mühürde Sahtecilik

- “Madde 202- (1) Cumhurbaşkanlığı, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı ve Başbakanlık tarafından kullanılan mührü sahte olarak üreten veya kullanan kişi, iki yıldan sekiz yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.

(2) Kamu kurum ve kuruluşlarınca veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarınca kullanılan onaylayıcı veya belgeleyici mührü sahte olarak üreten veya kullanan kişi, bir yıldan altı yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”

A. Fail: Herkes suçun faili olabilir.

B. Mağdur: Suçun mağduru, mühründe sahtecilik yapılan kamu idareleri ve sahte mühürle tamamlanan işlemlerden zarar gören kimselerdir.

C. Hukuki Konu: Halkta Devletin mühürlerine duyulan güvenin sağlanmasına ilişkin kamusal yarar korunmaktadır.

D. Maddi Unsur: Cumhurbaşkanlığı, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı ve Başbakanlık tarafından kullanılan mührü sahte olarak üretmek veya kullanmak; kamu kurum ve kuruluşlarınca veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarınca kullanılan onaylayıcı veya belgeleyici mührü sahte olarak üretmek veya kullanmak.

E. Hukuka Aykırılık: Hukuka uygunluk nedenleri bu suçla bağdaşmamaktadır.

F. Manevi Unsur: Kasıtlı işlenebilir.

G. Temel Ceza: İki yıldan sekiz yıla kadar hapis cezası öngörülmüştür.